

ஒவ்வொரு மனுஷனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற மெய்யான ஒளி

“THE TRUE LIGHT THAT LIGHTETH EVERY MAN.”

யோவான் 1:1-14

“அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது, அந்த ஜீவன் மனுஷருக்கு ஒளியாயிருந்தது.” யோவான் 1:4

ஆதியாகமம் புஸ்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பூமியின் சிருஷ்டிப்பினுடைய காலக்கட்டத்தில் லோகோஸ் எனும் வார்த்தை, தேவனோடு இருந்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். மனிதனாக பிறப்பதற்கு முன்னதாக இருந்த நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு “வார்த்தை” என்ற பெயர் மிகவும் பொருத்தமானதாகும். “வார்த்தை” என்பது கிரேக்க வார்த்தையாகிய லோகோஸின் மொழிப்பெயர்ப்பாகும். இதற்கு “வெளிப்படுத்தல்” என்னும் துல்லியமான வார்த்தையும் வழங்கப்படலாம். ஏனெனில், உலகங்கள் உண்டாவதற்கு முன்பு காணப்பட்ட பரம பிதாவின் துணைவரான இவர் (லோகோஸ்), தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியாக இருக்கின்றார். மேலும் இவர் தெய்வீகச் சித்தம், மனது, நோக்கம் மற்றும் குணங்களின் மற்றும் முழுமையான வெளிப்பாடாகவும் இருக்கின்றார். இந்த முதற்பேறானவரைக் குறித்து, “இவர் தேவனுடைய ரூபமாயிருக்கிறார்” என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகின்றார் (பிலிப்பியர் 2:6) மேலும், இவர் தேவனுக்குச் சமமாய் இருக்க விரும்பாமல், தேவனுக்கு அடிமையாக இருக்கவே விரும்பினார் என்றும் கூறுகின்றார். மேலும், லோகோஸ் மாம்சமாகி, மனுஷனாகிய கிறிஸ்துவாக வந்தக் காரியமானது, அவருடைய கீழ்ப்படிதலுக்கும், தாழ்மைக்கும், அடிமையாய் இருக்க விரும்பும் நிலைமைக்கும் ஆதாரமாய் விளங்குகின்றது. மேலும், இதே தாழ்மை மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் காரணமாக, மரணம் வரையிலும் அதாவது, சிலுவையின் மரண பரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தவராகவே பிதாவுக்குக் காணப்பட்டார். மேலும், இதன் காரணமாகவே, பிதாவாகிய தேவன் உயிர்த்தெழுதலில் அவருக்கு திவ்வியச் சபாவத்தை அளித்து, தமக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தைக் கொடுத்து, தம்முடைய சிங்காசனத்திலும், தம்முடைய மகிமையிலும், தம்முடைய வல்லமையிலும், தம்முடைய சபாவத்திலும் அவரை பங்காளியாக வைத்து, எல்லா தூதர்கள், துரைத்தனங்கள், அதிகாரங்கள், நாமங்களுக்கு மேலாக அவரை உயர்த்தினார். இயேசு மனிதனாக பிறப்பதற்கு முன்பு இருந்த நிலையைக் காட்டிலும் மேலாக அவரை உயர்த்தினார்.

தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரன், பூமியில் இருந்தபோதும், லோகோஸாக இருந்த போதும், இவர் பிதாவாகிய தேவனுக்கு நிகரானவர் என்று வேத வாக்கியங்கள் எங்காகிலும் தெரிவிக்கப்படவில்லை என்றாலும், இவர் இப்பொழுது உயர்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார் என்றும், தெய்வீகச் சபாவத்தில், மகிமையில் மற்றும் பூமியிலும், வானத்திலும் உள்ள சகல அதிகாரங்களின் பங்காளியாக இருக்கின்றார் என்றும் வேதவாக்கியங்கள் கூறுகின்றது. மேலும், “பிதாவை கனம் பண்ணுகிறதுபோல, எல்லாரும் குமாரனையும் கனம் பண்ண வேண்டும்” என்று நாம் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (யோவான் 5:23). நம்முடைய மீட்பர், மாம்சத்தில் வருவதற்கு முன்பு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக, தூதர்களுக்கு மேலானவராக (பிரதானமானவராக) இருந்தது பற்றிய விஷயங்களே நம்முடைய பாடமாக இன்று உள்ளது. மேலும், இவராலேயே அனைத்தும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்பதையும் இப்பாடம் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றது... “ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும் காணப்படாதவைகளுமான சகல வஸ்துக்களும், சிங்காசனங்களானாலும், கர்த்தத்துவங்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், சகலமும் அவரைக்கொண்டும், அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.” ஆகவே, பிதாவாகிய தேவனின் சிருஷ்டிப்பு வேலையில் உள்ள ஒவ்வொரு தளத்திலும் லோகோஸ் “எல்லாவற்றிலும் முதல்வராயிருக்கும்படி” இவருக்கு பங்களிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கின்றோம் (கொலோசெயர் 1:18)

வேதத்தை ஆராயும் அநேக மாணவர்கள், யோவான் எழுதின சுவிசேஷத்தின் முதலாவது வசனத்தைத் தவறாகப் புரிந்துக்கொண்டு, தவறான கருத்துக்குள் இடறிவிழுந்து விடுகின்றனர். அதாவது, இவ்வசனம் லோகோஸ் தேவனுக்கு முழுமையாகச் சமமானவர் என்ற கருத்தை தெரிவிப்பதாகக் கருதிவிடுகின்றனர். அதாவது, வார்த்தையை/வெளிப்பாட்டை/செய்தியை அனுப்பினவருக்கு (பிதா), வார்த்தையானவர் (இயேசு) மற்றும் சமமானவர் என்று கருதிவிடுகின்றனர். இது நியாயமான கருத்தல்ல, மேலும் இது, “நான் என் சுயமாய் ஒன்றுஞ் செய்கிறதில்லை; நான் கேட்கிறபடியே நியாயந்தீர்க்கிறேன்; எனக்குச் சித்தமானதை நான் தேடாமல்,

என்னை அனுப்பின பிதாவுக்குச் சித்தமானதையே நான் தேடுகிறபடியால் என் தீர்ப்பு நீதியாயிருக்கிறது”; “என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்” என்ற நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் சாட்சிக்கும் எதிர்மாறாக இருக்கின்றது (யோவான் 5:30, 14:28).

பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை, யேகோவா தேவனுக்கு நிகரான வார்த்தை இல்லை என்று வேத பண்டிதர்கள் ஒத்துக்கொள்கின்றனர். அதன் அர்த்தம் “வல்லமையுள்ளவர்” ஆகும். சர்வ வல்லமையுள்ள யேகோவா தேவன் தவிர மற்றவர்களாகிய தேவதூதர்களுக்கும், மாபெரும் மனுஷர்களுக்கும், பொய்த் தேவர்களுக்கும், “வல்லமையுள்ளவர்” என்ற வார்த்தை பழைய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யேகோவா என்ற நாமம் சர்வவல்லவருக்கு மாத்திரம் உரியதாகும். மேலும், இவருக்கு மற்ற அனைத்து ஏலோகீம்களும் (தேவர்கள் - வல்லமையுள்ளவர்கள்) கீழ்ப்பட்டவர்களே ஆவர். புதிய ஏற்பாட்டில் வல்லமையுள்ளவர் என்று அர்த்தம்கொள்ளும் theos (தியோஸ்) என்ற வார்த்தை ஏலோகீமுக்கு (elohim) நிகரான வார்த்தையாகும். புதிய ஏற்பாட்டில், இவ்வார்த்தையாகிய theos (தியோஸ்) யேகோவா தேவனைக் குறிக்க அடிக்கடிப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், சிலசமயம் மனுஷனைக் குறிக்கவும், சில சமயம் பொய்த் தேவர்களைக் குறிக்கவும், நமது கர்த்தர் இயேசுவை அநேகந்தரம் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யோவான் எழுதின சுவிஷேசத்தின் முதல் வசனத்தில், யேகோவா தேவனின் லோகோஸாகிய, அவருடைய ஒரே பேறானவரை, அதாவது தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியாய் இருப்பவரைக் குறிப்பிடுவதற்கு theos என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (வெளிப்படுத்தல் 3:14) இந்த இரண்டு தேவன்களுக்கும் வித்தியாசம் கிரேக்கில் கண்டுபிடிப்பது எளிது. எப்படியெனில் theos என்ற வார்த்தை யேகோவாவைக் குறிக்கும் இடத்தில் அதற்கு முன்பு கிரேக்க சுட்டிடைச்சொல் வரும். மேலும் theos, லோகோஸ்/இயேசுவைக் குறிக்கும் இடத்தில் அதற்கு முன்பு கிரேக்க சுட்டிடைச்சொல் வராது.

(எ. கா.) “In the beginning was the Logos, and the Logos was with the God (யேகோவா தேவன்), and the Logos was a God (இயேசு). The same was in the beginning with the God (யேகோவா தேவன்).” – Emphatic Diaglott.

இது மிகச் சரியான மொழிப்பெயர்ப்பாகும். “நான் தேவனிடத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன்” என்று இயேசு கூறியுள்ளார் (யோவான் 8:42). குமாரன் தகப்பனாக இருக்க முடியாது. மேலும், குமாரனுக்கு ஆரம்பம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது, ஏனெனில், குமாரன் என்கிறபோது, தகப்பனிடமிருந்து வந்த ஒரு ஜீவியாகும். வேதவாக்கியங்களை இவ்வாறு நிதானித்துப் பார்க்கும்போது, அவைகள் இசைவான கருத்தைத் கொடுக்கின்றது. ஆனால், வேதவாக்கியங்கள் தவறான கண்ணோட்டங்களில், தவறான உபதேசங்களின் அடிப்படையில் பார்க்கப்படும்போது, சத்திய வெளிச்சம் இருளாகவே காணப்படும். மேலும், அனைத்தும் தேவனுடைய இரகசியமாய்

R2408 : page 374

காணப்படாமல், அக்கிரமத்தின், இருளின், தப்பறையின் இரகசியமாகவே காணப்படும்.

“அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது.” மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளேயே ஜீவன் இருந்ததே ஒழிய, மற்ற எவரிடமும் ஜீவன் இல்லாத காரியம், மனுக்குலமிடமிருந்து நமது கர்த்தர் கொண்டிருக்கும் வேறுபட்ட நிலையைக் காட்டுகின்றது. இயேசுவைத் தவிர மீதமான முழு மனுக்குலமிடம், மரணம் கிரியை செய்து கொண்டிருந்தது. ஆதாம் கீழ்ப்படியாமைக்குள் கடந்துபோய், தனக்குள் இருந்த ஜீவனை இழந்தது முதல் அவருடைய சந்ததி முழுவதின் மேலும் மரணம் ஆண்டு கொண்டது. ஆகவே, ஆதாமினால், தனக்குப் பின்வரும் சந்ததிக்கு மரிக்கும் நிலையையே பகிர்ந்து அளிக்க முடிந்தது. கிறிஸ்து பாவிகளுக்கு விலகினவராகவும், பரிசுத்தமுடையவராகவும், குற்றமற்றவராகவும், மாசில்லாதவராகவும் இருந்தபடியால், இவருக்குள் இருந்த ஜீவன் இவரை இரட்சகராக்கிற்று. இவரை பிதா, நம்முடைய இனத்திற்கு நம்பிக்கையின் ஒளியாக அனுப்பினார். இயேசு, மனிதனாக வருவதற்கு முன்போ அல்லது மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவாக வந்தபோதோ, ஏதோ ஒருவிதத்தில் தம்முடைய ஜீவனுக்குரிய உரிமையை இழந்திருப்பாரானால், நம்முடைய நம்பிக்கையின் ஒளி அழிந்து போயிருக்கும். ஆனால், அவர் ஜீவனுக்குரிய உரிமையைப் பெற்றிருந்தபடியால், இயேசு, பிதாவின் திட்டத்தின்படி தம்முடைய ஜீவனை நம்பொருட்டாக ஒப்புக்கொடுத்தார். அதாவது, பாவத்தினால் ஆதாம் இழந்த ஜீவனுக்கு சரிநிகர் பலியாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். அதாவது, ஆதாமின் மரணத் தீர்ப்பில் பங்கடைந்த அனைவருக்கும் சரிநிகர் பலியாக/விலைக்கிரயமாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்.

தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் நம்மை மீட்டுக்கொண்ட அவர் இப்பொழுது மனுக்குலம் முழுவதற்கும் ஒளிக்கொடுப்பவராகவும், நம்பிக்கை கொடுப்பவராகவும், ஜீவன் கொடுப்பவராகவும் மாறிவிட்டார். மரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த உலகத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட இந்த மாபெரும் ஒளி மற்றும் ஜீவனுக்காக, தேவனை ஸ்தோத்தரிப்போம். இந்த ஒளி/வெளிச்சம்

R2409 : page 374

மனுஷர்களின் இருளின் மத்தியில் பிரகாசித்து மனுஷர்களால் புரிந்துக்கொள்ளப்படாமலும், ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலும் இருந்தாலும், இதுவே “உலகத்தில் வந்து, ஒவ்வொரு மனிதனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற” உண்மையான, மெய்யான ஒளியாக இருக்கின்றது. ஆகவே இயேசு மாம்சத்தில் இருந்தபோது, அவரோடு கூட இருந்த யூதர்கள், இந்த ஒளியைப் புரிந்துக்கொள்ளாமலும், ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் இருந்ததும், இன்றளவும் உலகம் இந்த ஒளியைப் புரிந்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதும் ஒரு பொருட்டல்ல. எப்படி இருப்பினும், இவரே மெய்யான ஒளியாக இருக்கின்றார். மேலும், பிதாவுடைய ஏற்றக் காலங்களில், அவருடைய மாபெரும் திட்டத்தை நிறைவேற்றி முடிப்பார். இந்தத் திட்டத்திற்கு இயேசுவே மையமாகவும், வெளிப்பாடாகவும், வார்த்தையாகவும் இருக்கின்றார். உலகத்தில் வந்து பிறந்த ஒவ்வொரு மனுஷனையும் இயேசு வெளிச்சமூட்டுவார். ஒருவரும் போதிய அறிவு இல்லாத காரணத்தினால் நித்தியஜீவனை இழந்துவிடாதபடிக்கும், ஒருவரும் இருளிலேயே வலுவிழந்து போகாதபடிக்கும், ஏற்றக் காலத்தில் அனைத்துக் குருடாக்கப்பட்ட கண்களும் திறக்கப்படும்; மேலும், அனைத்துச் செவிடான காதுகளும் திறக்கப்படும்; மேலும், குருடாய் இருந்தவன், அப்பொழுது தேவன் ஏற்படுத்தின பிரபுவும், இரட்சகருமான அந்த மாபெரும் ஒளியைத் தெளிவாகக் காண்பான். இயேசுவின் மூலமே ஒருவன் பிதாவிடம் சேர முடியும் (ஏசாயா 35:5; யோவான் 8:12, 14:6)

“இருள் பூமியையும், காரிருள் ஜனங்களையும் மூடியிருப்பதினால்” சிறுபான்மையானவர்களே இதுவரையிலும், இந்த ஒளியைப் பார்த்துள்ளனர் (ஏசாயா 60:2). இயேசுவின் உண்மையுள்ளவர்கள், பொக்கிஷமானவர்கள், தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள், இந்த இருளான காலக்கட்டத்தில் மெருகூட்டப்பட்டு, அவரோடு கூட மகிமையடைந்து, மனுக்குலத்தை வெளிச்சமூட்டும் மாபெரும் வேலையில் அவரோடு கூட உடன்பங்காளிகள் ஆகும்போது, மகிமையான ஆயிரம் வருஷம் அரசாட்சியின் நாளில், இந்த மாபெரும் ஒளி தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் என நாம் காத்திருக்கின்றோம். மேலும், இயேசுவும், சபையும், ஆபிரகாமின் வித்தாக இருந்து, மனுக்குலத்தை வெளிச்சமூட்டுவதின் மூலமாகவும், நித்திய ஜீவன் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக தேவனிடம் கிட்டிச் சேர்வதற்குமான வாய்ப்புகளின் மூலமாகவும், பூமியன் குடிகளை ஆசீர்வதிக்கும்போது, இந்த மாபெரும் ஒளி, தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் என நாம் காத்திருக்கின்றோம் (மத்தேயு 13:43; ரோமர் 8:17; கலாத்தியர் 3:16, 29; ஆதியாகமம் 22:17, 18)

தற்காலத்தில் இந்த மாபெரும் ஒளியின் சிறு வெளிச்சத்தையாகிலும் கண்டவர்கள் எவ்வித சாக்குப்போக்கையும் அளிக்க முடியாது. யார் யாருடைய கண்கள் காண்கின்றதோ, காதுகள் கேட்கின்றதோ அவர்கள் பாக்கியவான்கள். மேலும், இத்தகையவர்களுக்கு அதிக பொறுப்புகளும் உண்டு. மேலும், இவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட வெளிச்சத்திற்கு இசைவாக இவர்கள் நடக்கவில்லையெனில் அதிக “அடிகளும்” இவர்களுக்கு உண்டு (லூக் கா 12:47, 48)

அப்போஸ்தலன் இங்கு ஒளியையும், ஒளியின் செய்தி தூதுவனையும் கவனமாக வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். யோவான் ஸ்நானனைக் குறித்து நமது கர்த்தர், “அவன் எரிந்து பிரகாசிக்கிற விளக்காயிருக்கிறான்” என்று கூறுகின்றார் (யோவான் 5:35). ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்பில் Shining Lamp (விளக்கு) என்பதற்குப் பதிலாக Shining Light என்று தவறாக மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு சரியாக உள்ளது). நமது கர்த்தர் வெளிச்சம்/ஒளி என்று பேசப்படும் இடங்களில் முற்றிலும் வேறுப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையான “phos” பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பரிசுத்த ஆவியில் கர்த்தரோடு பங்குக்கொள்கின்ற கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையைக் குறித்துப் பேசப்படும்போது, இதே கிரேக்க வார்த்தை “phos” பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தத் தமது சரீரத்தின் அங்கங்களை, சபையின் அங்கங்களைக் குறித்துக் கர்த்தர் பேசுகையில், “நீங்கள் உலகத்திற்கு ஒளியாக இருக்கின்றீர்கள்” என்றார். இங்கும் இதே கிரேக்க வார்த்தையே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதே கிரேக்க வார்த்தையான “phos” பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வேதவாக்கியங்கள் பின்வருமாறு: மத்தேயு 6:23; லூக்கா 16:8; 2 கொரிந்தியர் 6:14; ரோமர் 13:12; எபேசியர் 5:8; 1 பேதுரு 2:9; 1 யோவான் 1:7. கிறிஸ்துவுக்கும், யோவானுக்கும் இன்னும் ஒரு வித்தியாசம் உள்ளது. என்னவெனில், நமது கர்த்தர் லோகோஸாக,

வார்த்தையாக இருக்கின்றார். ஆனால், யோவான் ஸ்தானனோ வார்த்தையாக இருக்காமல், “வனாந்தரத்தின் கூக்குரலாக” மாத்திரமாகவே இருக்கின்றார்.

லோகோஸ் மாம்சமானபோது, மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு ஆனார். அவர் தமக்குள் இருந்த பிதாவாகிய தேவனின் வல்லமையினால் தாம் சிருஷ்டித்த உலகத்திற்குள் வந்தபோது, உலகம் அவரை அறிந்துக்கொள்ளவில்லை; மேலும், தமது சொந்த ஜனங்களுக்கு அவர் தம்மை விசேஷமாக வெளிப்படுத்தினபோது, அவர்களும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்படியாக இருந்தபோதிலும் சிலர் அவரை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இப்படியாக அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள்; அதாவது, தேவனுடைய புத்திரராகும் சிலாக்கியத்தினாலும், வல்லமையினாலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். இக்காலத்திற்கு முன்புவரை தேவனுடைய ஊழியர்கள்/வேலைக்காரர்கள் மற்றும் நண்பர்கள் ஸ்தானமே மிக உயரிய ஸ்தானமாகக் காணப்பட்டது. இங்கு நாம் யூத யுகத்திலிருந்து, கிறிஸ்தவ யுகத்திற்கு மாறும் யுக மாற்றத்தைக் காணலாம். மேலும், இந்த மாற்றத்தை நம்முடைய கர்த்தரே செய்தார். நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினுடைய தீர்ப்பின் கீழ் இருந்தவர்களை மீட்கவும், ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் எல்லார் மேலும் வந்த மரணத் தீர்ப்பின் கீழ்க் காணப்படும் மனுக்குலம் முழுவதையும் மீட்கவும் இயேசு வந்தார்.

இந்த ஈடுபலியானது, தெய்வீக நீதிக்கு செலுத்தப்படாத வரையிலும் குற்றவாளிகளால், தகப்பன் ஆதாமினால் ஆதியில் அனுபவிக்கப்பட்ட புத்திரர் ஸ்தானத்திற்கு வர முடியாது. ஆதாம் பாவியானபோது, அவரும், அவருடைய சந்ததியும் இந்த ஸ்தானத்தை இழந்து போனார்கள். உலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட மாபெரும் ஒளியின் வேலையானது, மனுஷனுடைய ஜீவனை மீட்பதோடு அல்லாமல், மனுஷனை வெளிச்சமூட்டுவதாகவும், புத்திரராக விருப்பமுள்ள யாவரையும், அந்த ஸ்தானத்திற்கு மீட்க வேண்டியதாகவும் இருந்தது. ஆனால், இந்த வேலை இன்னும் நிறைவடையவில்லை. இவ்வேலை சிறிதளவே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது; ஏனெனில், அவருடைய சொந்த ஜனத்தாரில் ஒரு சிறு கூட்டமே உண்மையான ஒளியை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். மேலும், எல்லா பாஷைக்காரரிலும், எல்லா ஜாதியாரிலும், ஒரு சிறுமந்தை மாத்திரமே அவரையும், அவருடைய ஆசீர்வாதத்தையும் (புத்திரர் ஆகும் ஸ்தானத்தையும்) ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். மீதியான பெருங்கூட்டம், சாத்தானினால் குருடாக்கப்பட்டபடியினால், 2 கொரிந்தியர் 4:4-ஆம் வசனத்தில் அப்போஸ்தலர், விளக்குவதுபோல் மெய்யான ஒளியைப் பார்க்கக்கூடாத வண்ணம் தடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஜனங்களைக் காரிருள் மூடியிருக்கிற இந்தக் காலக்கட்டத்தில் அழைக்கப்பட்டவர்கள், பரம அழைப்புக்குள்ளாக அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். பரம அழைப்பைப் பெற்றவர்கள், மனித சுபாவத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கோ, பாவத்தினால் இழந்த ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் சிலாக்கியங்களைத் திரும்பப் பெறுவதற்கோ அல்லாமல், லோகோஸோடு ஒரு ஐக்கியம்/உறவு கொள்வதற்கு, அதாவது, அவருடைய ஒளியில் பங்காளிகளாகவும், மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதித்து வெளிச்சமூட்டும் எதிர்க்கால வேலையில் அவரோடு பங்காளிகளாகவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் தேவனுடைய

R2409 : page 375

புத்திரர்கள், விசேஷமான புத்திரர்கள் ஆவார்கள். பாவம் செய்வதற்கு முன்பு ஆதாம் இருந்த புத்திர ஸ்தானத்தைக் காட்டிலும், இவர்கள் வேறுபட்ட புத்திரர் ஆவர். (லூக்கா 3:38). இவர்கள் தேவதூதர்களாகிய புத்திரர்கள் இருக்கும் தளத்திற்கு மேலான தளத்தில், தேவனுடைய புத்திரர்களாக இருக்கும்படிக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். அதாவது, தேவனுடைய சுதந்திரர்களாக, லோகோஸின் உடன் சுதந்திரர்களாக, லோகோசுடன் தெய்வீகச் சுபாவத்தில் பங்காளிகளாக இருக்கும்படிக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். அதாவது, தூதர் சுபாவத்திற்கும் மற்ற அனைத்துச் சுபாவத்திற்கும் மேலான திவ்வியச் சுபாவத்திற்குப் பங்காளிகளாக அழைக்கப்பட்டுள்ளனர் (2 பேதுரு 1:4, ரோமர் 8:17)

தேவனுடைய புத்திரர்களாகும் இந்த அதிகாரம், பாவிகளுக்கு அருளப்படாமல், நீதிமான்கள் ஆக்கப்பட்டவர்களுக்கு, அதாவது, அவருடைய நாமத்தை விசுவாசித்து, விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்களுக்கு அருளப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளனர்; ஆனாலும், இவர்கள் மாம்சத்தின் பிள்ளைகள் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட நிலையில் ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை; அதாவது இரத்தத்தினாலும் ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை; எவ்விதமான மாம்ச சித்தத்தினாலும் இவர்கள் ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை. சத்தியத்தின் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இவர்களுக்குச் சத்தியமானது, மாம்சீக கருவிகள் மூலம் வழங்கப்பட்டாலும் மனிதனுடைய சித்தத்தினால், இவர்களுடைய ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் நடக்க முடியாது; மாறாக, எந்த அளவிற்கு

மாம்ச சித்தம் இவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக, தேவனுடைய சித்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றதோ, அந்த அளவின்படியே ஜெநிப்பித்தல் நடக்கும். “அவர் சித்தங்கொண்டு தம்முடைய சிருஷ்டிகளில் நாம் முதற்பலன்களாவதற்கு நம்மைச் சத்திய வசனத்தினாலே ஜெநிப்பித்தார்” (யாக்கோபு 1:18). கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான இந்தப் புதுச் சிருஷ்டிகள் (தேவனுடைய புத்திரர்கள், கிறிஸ்துவின் உடன்குதந்திரர்கள்) பிதாவின் நோக்கத்திற்கும், சத்தியத்திற்கும் பாடுகள் சகிக்க விரும்பத்தக்கதாகவும், லோகோஸ் போன்று சகோதரர்களுக்காக தங்களுடைய ஜீவனையே ஒப்புக்கொடுக்கும்படி விரும்பத்தக்கதாகவும் (அவருடைய வார்த்தை மற்றும் கிருபையின் மூலம்) தேவனுடைய ஆவியை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர். மேலும் இவர்கள் இந்த யுகத்திற்கான தெய்வீக ஏற்பாடுகளுக்கு இசைவாக கிறிஸ்து மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதான பரிசுத்தமான, ஜீவப்பலிகளாக தங்களைத் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமெனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்வாறாக இவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் பாடுப்படும்போது, இவர்கள் இறுதியில் இயேசுவோடு இராஜ்யத்தில் உடன் குதந்திரர்களாகவும், பிதா அவருக்கு வாக்களித்த வல்லமையிலும், மகிமையிலும், இராஜ்யத்திலும் அவரோடு உடன்குதந்திரர்களாக இருப்பார்கள் (ரோமர் 8:17, யோவான் 1:11-12).

யோவான் 1:14-ஆம் வசனமும், 5-ஆம் வசனத்தின் அதே கருத்தையும் மற்றுமொரு கோணத்தில் கொடுக்கப்படுகின்றது. “அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, கிருபையினாலும், சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்.” சிலர் இவ்வசனத்தை தவறாகப் புரிந்துக்கொண்டுள்ளனர், அதாவது, பிதாவாகிய தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரன் ஆவியின் ஜீவியாக உலகத்தில் வந்து, ஒரு மாம்ச சரீரத்திற்குள் குறிப்பிட்ட காலம் குடியிருந்து, அந்தச் சரீரம் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின்னர், ஆவி சரீரத்திலிருந்து போய்விட்டது என்கின்றனர். இக்கருத்து அநேக வேதவாக்கியங்களை அவமாக்குகின்றது. இக்கண்ணோட்டத்தில் பார்த்து, அநேகர் நமது கர்த்தர் ஆவிக்குரிய ஜீவியாக மாத்திரம் இருந்துள்ளார் என்றும், ஒருபோதும் அவர் மனுஷனாகவில்லை என்றும், மனிதனைப் போன்று காட்சியளித்தாரே ஒழிய, உண்மையான மனிதனாக அவர் இருக்கவில்லை என்றும் கருதுகின்றனர். இக்கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கையில் நமது கர்த்தர், பிதாவிடம் ஏறெடுத்த ஜெபங்கள், அவருடைய வனாந்தர சோதனைகள், அவருடைய கண்ணீர்கள், மரணத்தின்போது அவர் கூக்குரலிட்டது அனைத்தும் போலி/நடிப்பு எனக் காட்டிவிடுகின்றது. மேலும், இக்கண்ணோட்டத்தின்படி அவர் மனித நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட ஆவியின் ஜீவியாக இருப்பதினால் அவரால் பாடுபடவும் முடியாது, பரிட்சிக்கப்படவோ, சோதிக்கப்படவோ முடியாது. மேலும் இக்கண்ணோட்டத்தை வைத்து பார்க்கும்போது, அவர் உண்மையில் மரிக்காமல், மரித்ததுபோல் காட்சியளித்தார் என்றாகிவிடும். மேலும், அவர் குடியிருந்த மாம்சம் சிலுவையில் அறையப்பட ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாத்திரத்தில், ஆவியின் ஜீவியாக இருந்த லோகோஸ், சரீரத்திலிருந்து வெளியேறி, கண்களுக்குப் புலப்படாமல், கல்வாரியில் நடந்திட்ட சோகக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவராகிவிடும்.

காளை மற்றும் ஆட்டின் பலிகளின் மூலம் 16 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக தேவன், பாவங்களுக்கான போலித்தனமான பலியையும், நாடகமான மரணத்தையும் நிழலாய்க் காட்டவில்லை. ஆதாமின் மரணத் தீர்ப்பு என்பது நிஜமான தீர்ப்பாகும். உண்மையான தண்டனையாகும், மேலும் பாவங்களிலிருந்து விடுவிக்கும்படி, மனிதனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் நம்பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட பலியும், அதாவது, ஈடுபலியும் நிஜமானதேயாகும் (1 தீமோத்தேயு 2:5-6). ஐஸ்வரியனாக இருந்த அவர், நம் பொருட்டுத் தரித்திரர் ஆனார் என்று நமக்கு அப்போஸ்தலர் உறுதியளிக்கின்றார். அவர் தாழ்வான சபாவத்தின் போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டு, தரித்திரர் போன்று நடக்கவில்லை. அவர் உண்மையில் தரித்திரர் ஆனார். அவர் தமது மேலான சபாவத்தின் கனத்தையும், மகிமையையும் விட்டு, தம்மை முழுமையாகத் தாழ்த்தி, மாம்ச சபாவம் எடுத்தார். அவர் விழுந்துபோன மாம்ச சபாவத்தையோ, பாவ சரீரத்தையோ எடுக்காமல், பாவம், மரணம் மற்றும் வீழ்ச்சியற்ற மனுஷ சபாவத்தை எடுத்தார்.

இக்கருத்து 14-ஆம் வசனத்திற்கு இசைவாய் உள்ளது. “அவர் மாம்சமாகி” என்பது, சொல்லர்த்தமாக அவர் மாம்சத்தில் வந்ததை/மாம்சமானதை காட்டுகின்றது. இப்படியாக, அவர் தம்மைத் தாழ்த்தினபடியால்தான், அவர் நம் மீட்பராக முடிந்தது, மேலும், மனிதனின் மீறுதலுக்காக தம்மை ஈடுபலியாக தேவனுக்குக் கொடுக்கவும் அவரைத் தகுதியாக்கிற்று. ஒரு மனுஷனாலே பாவம்

R2410 : page 375

வந்ததுபோல, ஒரு மனுஷனாலே உயிர்த்தெழுதலும் வந்தது.” மனிதன் மரணத் தீர்ப்பிற்குள் சென்றபடியால், ஒரு தேவதூதனுடைய ஜீவனோ அல்லது பிரதான தூதனுடைய ஜீவனோ அல்லது

மற்ற எந்த ஜீவனோ, மனுஷனுடைய ஜீவனுக்கு சரிநிகர் பலியாக முடியாது. வேறு எந்த ஜீவனும் ஆதாமையும், அவருடைய சந்ததியையும், மரணத் தீர்ப்பிலிருந்து விடுவிக்க முடியாது. மிருகங்கள் பாவத்திற்கு விலகினைவகளாக இருப்பினும், பாவ மனுஷனுக்குச் சரிசமமான சுபாவத்தில் இராததினால், மனுஷனுக்குரிய ஈடுபலியாக தெய்வீக நீதியினால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. லோகோஸ் ஆவியின் சுபாவத்திலிருந்து, மனுஷ சுபாவத்திற்கு மாற்றப்படும்போது மரிக்கவில்லை, மாறாக, “மனிதனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவாக” இருக்கும் போதுதான் மரித்தார், அவர் தம்முடைய ஜீவன் முழுவதையும், எழுதியிருக்கிறபடியே ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர் தமக்கென்று எதையும் பிடித்து வைத்துக் கொள்ளவில்லை.

“அன்றியும், பரலோகராஜ்யம் நிலத்தில் புதைத்திருக்கிற பொக்கிஷத்துக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது; அதை ஒரு மனுஷன் கண்டு, மறைத்து, அதைப் பற்றிய சந்தோஷத்தினாலே போய், தனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று, அந்த நிலத்தைக் கொள்ளுகிறான். அவன் விலையுயர்ந்த ஒரு முத்தைக் கண்டு, போய், தனக்குண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று, அதைக் கொள்ளுகிறான்” (மத்தேயு 13:44, 46) “கர்த்தரோ அவரை நொறுக்கச்சித்தமாகி, அவரைப் பாடுகளுக்குட்படுத்தினார்; அவருடைய ஆத்துமா தன்னைக் குற்றநிவாரணபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, அவர் தமது சந்ததியைக் கண்டு, நீடித்தநாளாயிருப்பார்; கர்த்தருக்குச் சித்தமானது அவர் கையினால் வாய்க்கும்” ஏசாயா 53:10). “மரித்தேன், ஆனாலும், இதோ, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறேன், ஆமென்; நான் மரணத்திற்கும் பாதாளத்திற்குமுரிய திறவுகோல்களை உடையவராயிருக்கிறேன்” (வெளிப்படுத்தல் 1:18). “மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த கிறிஸ்து இனி மரிப்பதில்லையென்று அறிந்திருக்கிறோம் மரணம் இனி அவரை ஆண்டுகொள்வதில்லை” (ரோமர் 6:9).

“அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்” (யோவான் 1:14) யாருடைய கண்கள் இவ்வுலகத்தின் அதிபதியினால் குருடாக்கப்படவில்லையோ, அவர்கள் அவருடைய பூரணத்தையும், சிறப்பையும், அவருடைய பண்புகளையும் கண்டார்கள். மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் இந்த மகிமைகள், அவர் ஆதாமின் பாவ சந்ததியில் உள்ளவர் அல்ல என்பதையும், சகல மனுக்குலத்திற்கும், பாவத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவர் என்பதையும் காட்டிற்று. மேலும், அவர் பிதாவினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர் என்றும், கிருபையினாலும், சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவர் என்பதையும் காட்டிற்று. அவர் உலகத்தில் இருந்ததுபோல, நாமும் உலகத்தில் இருக்கின்றோம் என்கிறார் அப்போஸ்தலர். நாம் சுபாவத்தில் பாவிகளைப் போன்றும், கோபாக்கினையின் பிள்ளைகள் போன்று இருப்பினும், கிருபையினால், நாம் ஒரு புதிய சுபாவத்திற்குள் மீண்டுமாக ஜெநிப்பிக்கப்பட்டுள்ளோம். நம்முடைய இருதயங்களில் கிரியை செய்து, நம்மை வெளிச்சமூட்டி, சுத்திகரித்து, பரிசுத்தமாக்கும் இந்தக் கிருபையானது, நம்மைப் படிப்படியாக “மகிமையிலிருந்து மகிமைக்கு” மாற்றி, தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரனும், நம்முடைய மீட்பரும், கர்த்தருமாய் இருப்பவரின் சாயலுக்கு அதிகமதிகமாக ஒப்பாக்குகின்றது. “முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்டதுமான மாபெரும் இரட்சிப்பிற்காக தேவனுக்கும், ஆண்டவருக்கும் இப்போதும், சதாகாலங்களிலும் துதி உண்டாவதாக” (எபிரெயர் 2:3)

